

"Renovo el meu compromís consagrant tota la meva vida al servei de Déu i dels germans"

Dll, 11/05/2015 per Catalunya Religió

(Viqui Molins) Aquest diumenge els religiosos i religioses que vivim al Raval i al Poble Sec de Barcelona hem renovat conjuntament els nostres vots a la parròquia del Carme. Ha estat una iniciativa secundada per tots els religiosos i religioses del barri, com era d'esperar. I dic que era d'esperar perquè les coses no surten sinó és en un clima preparat. I al nostre barri ho vivim des de fa més de 25 anys amb una constància i una naturalitat que supera totes les expectatives. Cada últim divendres de mes, any rere any, ens hem estat reunint cada vegada en un dels pisos on vivim la nostra presència al barri, per celebrar junts l'Eucaristia, sopar i conviure amigablement. D'aquestes reunions han sortit molts projectes, hem recolzat moltes iniciatives, hem celebrat moltes alegries i hem compartit penes, comiats i dols. L'amistat que ens uneix és més aviat fraternitat. Els diferents carismes més que separar-nos sempre ens han enriquit mútuament, i ens han ajudat a créixer en molts aspectes.

I ha estat en aquest clima fratern i d'amistat que he volgut celebrar aquest diumenge també el Any de la vida Consagrada en "petit comitè", després de la meravellosa [Jornada de dissabte](#) organitzada per la URC. I ho vam fer el dia següent, a la parròquia del Carme, que precisament està portada per una comunitat religiosa, la dels Escolapis.

Es tractava que renovar els nostres vots religiosos que un dia vam fer en les diferents Congregacions a les que pertanyem, ara sense distinció de carismes i en mig del poble en que el volem viure i servir.

Vam preparar la festa amb il·lusió i ho vam anunciar als feligresos que ja estan acostumats a diferents celebracions: els aniversaris de matrimonis, el dia dels més grans de 85 anys, el dia de la Unció dels malalts com una festa, més que com un "ultimatum", etc. Ara els van parlar de la nostra renovació i ho van entendre molt bé.

Ens hem reunit una vintena de religiosos i religioses de diferents congregacions que -amb els papers de la nostra fórmula de renovació i una espelma a la mà- hem volgut seure entre mig de la gent com sempre i no en els primers bancs. Tot un símbol de la nostra inserció i del nostre desig de ser un més entre els homes i dones amb els quals convivim.

Ramon Novell, el rector de la parròquia, ha començat explicant el significat d'aquesta celebració i del que havíem de fer. Sabia que ens trobàvem entre amics i que ens acompanyarien en la nostra celebració amb alegria. L'Evangelí estava tant en consonància amb la trobada que ha estat un goig sentir aquelles paraules de Jesús: "Vosaltres sou els meus amics... no m'he escollit vosaltres a Mi, sinó que Jo us he es collit a vosaltres..." I aquelles últimes: "No hi ha amor més gran que el

que dóna la vida...”

Eduard Pini, el nou provincial del Escolapis, i celebrant cada diumenge d’una de les Eucaristies, ha comentat aquest Evangeli amb la claredat i l’entusiasme que ens té acostumats a comunicar-nos. Ens ha deixat molt clar que per arribar a aquesta exigència del amor -donar la vida- Jesús va anar demanant per passos: primer, el manament antic d’estimar els altres com a nosaltres mateixos, després, estimar fins a aquells que no ens estimen, els enemics. I a punt de lliurar la seva vida, estimar com Ell va estimar, donant la vida. I això és al que estem cridats els que un dia van abraçar, mitjançant els vots, la vida religiosa.

A l’ofertori, hem sortit dels diferents bancs amb les espelmes, que en aquell moment hem encès, i, precedits per les ofrenes, ens hem col·locat al voltat de l’altar. Aleshores hem anat dient un per un només el nostre nom de pila, sense especificar la congregació, i hem llegit tots plegats aquesta fórmula de renovació: "Jo (...) renovo el meu compromís de seguir els consells evangèlics, com a deixeble de Jesús que em va cridar fa anys al seu seguiment, en comunitat, consagrant tota la meua vida al servei de Déu i dels germans. Poso com a testimonis d’aquest lliurament a tots els germans que ens acompanyen i amb els quals vull compartir l’encàrrec de Jesús d’anar per tot el món anunciant l’Evangeli. I ho faig lliurament i confiant en la misericòrdia de Déu que em donarà forces per seguir endavant tots els dies de la meua vida en aquest seguiment i aquest servei. Que la Mare de Déu, la primera consagrada al Senyor, m’ajudi a dur a terme aquesta consagració pel bé dels meus germans i per col·laborar a la creació d’un món millor. Amén".

Després ens hem quedat al presbiteri amb els celebrants fins a l’hora de la pau, que ens escampat per tota l’església a donar-la a la gent. Al final hem repartit als feligresos un petit record amb unes paraules del **papa Francesc** al religiosos en l’Any de la Vida Consagrada.